

om Rentefoden, kan en forretningsdrivende, hvad enten han er Apoteker eller har en anden Forretning, ikke faa Saan til en fast Rente af 4 pCt. I den Henseende ere Landmændene langt lykkeligere stillede. De kunne faa Saan i deres Ejendomme til 4 og til $3\frac{1}{2}$ pCt.; men en næringsdrivende i Kjøbenhavn, der skal laane Dristspenge paa Kassekredit eller under andre Former, kan saamaend godt faa Lov til at give 5 pCt. Det er da underligt her at sætte 4 pCt. i en Lov, der maasse skal gælde for lang Tid.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg skal kun tilføje et Par Bemærkninger til, hvad der er fremkommen. Jeg vil blot minde om, at de omtalte Skemata ikke vedkomme selve Loven, det er noget, der skal ordnes bagefter administrativt, og det, som i den Henseende af Kommissionen er foresat, er kun et Grundlag eller et Raad med Hensyn til, hvorledes man skal indrette disse Skemaer til at begynde med, men naturligvis vil man ikke fra administrativ Side være døv for Belæring med Hensyn til disse Skemaer i Tidens Løb, og det vil man saa meget mindre, som ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at der netop findes et Forslag om, at der skal antages en Mand til at revidere de fra Apotekerne indkomne Opgørelser og udføre den dermed forbundne Kontrol. En saadan Mand vil naturligvis snart blive saglyndig paa dette Omraade og vil være Ministeriets naturlige Konsulent paa dette Omraade. Man behøver derfor vist ikke at være bange for, at man ikke efterhaanden nok vil vide at rette, hvad der saaledes skulde vise sig at være uhensigtsmæssigt med Hensyn til Skemaernes Formulering, ligesom man ogsaa overhovedet efterhaanden nok vil vide at tilkæmpe sig en større og større Præcision i Henseende til Bestemmelsen af dette Begreb „Nettoindtægt“. Det gælder vistnok paa alle Gebeter, at man maa nogen Tid arbejde sig igennem slikt, inden man kan komme til, hvad man egentlig kan kalde Fuldkommenhed, men det er altsammen noget, der ikke vedrører Lovforslaget; thi en Optagelse af Skemaet i Lovforslaget er der vel ingen, der har tænkt paa paa noget som helst Stadium af denne Sag.

Hvad Afgiftens Størrelse angaar, maa man jo se den under Synspunktet af en Forpagtningsafgift, en Afgift, som den vedkommende tilsvarende Staten, fordi han for intet af Staten faar overdraget en Ket, en Eneret, som han ellers ikke har noget som helst Krav paa, og som saadan Forpagtningsafgift betragtet synes jeg ikke, at man

egentlig kan sige, at denne Afgift er for høj, navnlig for de store Beløbs Vedkommende. En Mand, der har en Nettoindtægt af 20,000 Kr., skal svare en Afgift af 7,860 Kr.; det vil altsaa sige, at han alligevel faar en Indtægt af mellem 12- og 13,000 Kr., hvilket forekommer mig maa siges at være en meget anstændig og ordentlig Indtægt. Der har i det andet Ting været gjort Forsøg paa at gøre denne Skala mindre fordelagtig for Apotekerne, og man har der kun villet fritage de første 2,000 Kr. for Afgift. Det forekom mig imidlertid at være ubilligt, jeg søgte derfor ogsaa efter Gyne at modsætte mig det, og det lykkedes ogsaa. Man kan saaledes sige, at Lovforslaget i alt, hvad der angaar Realiteter med Undtagelse af det enkelte Punkt, som den sidste ærede Taler berørte, med Hensyn til Straffebestemmelserne i Slutningen af § 6, er bleven vedtaget uforandret i det andet Ting. Jeg tror, at et Udvalg i dette Ting ikke vil kunne gøre stort ved Sagen; thi naar en Sag som denne har været drøftet af en Kommission, som indbefattede, hvad der kan skaffes til Bejs her i Landet af Saglyndighed, tror jeg, at man paa et saa specielt Omraade, med Hensyn til hvilket der maasse i dette Ting heller ikke eksisterer nogen, der kan kaldes særlig saglyndig, langt mindre end ellers kan have Betænkning ved at slutte sig til Kommissionen. Det var jo en anden Sag, hvis der i det andet Ting var foretaget større Forandringer dert, men det er ikke Tilfældet. Det maa jo siges, at det oprindelige Forslag i et og alt ogsaa er fulgt i det andet Ting.

Rump: Jeg vil blot bemærke, at det er ganske rigtigt, som det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen) bemærkede, at med 7,200 Kr. begynder Halvdelen, men dette Beløb er „den afgiftspligtige Sum“, som indtræder ved „en Indtægt“ af 9,000 Kr. Det er altsaa, som der staar i § 2, 3dje Stykke, at Halvdelen begynder med over 9,000 Kroners Indtægt.

B. G. C. Jensen: Det har været mig en Tilfredsstillelse af det Foredrag, vi hørte af det ærede 4de Medlem fra Kjøbenhavn (Det. Hansen), at erfare, at der dog er eet Medlem af dette Ting, som har haft Vejlighed til at sætte sig ind i Lovforslaget med Tilbehør, og da han ikke har fremdraget nogen væsentlig Indvending, men endogaa sagt, at han mente, at Lovforslaget nogenlunde kan passere, om der end kan gøres visse Indvendinger derimod, skal jeg ikke stille Forslag om Medsættelse af Udvalg,